

er bleven enig med dette Ting om Noget, er Enigheden forbi, saasnart Lovforslaget kommer i det andet Thing — saa forlader Regjeringen sit Standpunkt, og Overenskomsten er dermed spildt. Paa andre Omraader har det slet ikke været muligt at opnaa en Overenskomst med den hoiere Regjering, ja selv hvor der er staaet Overenskomst tilveie mellem de forskjellige Partier her i Salen, har Regjeringen staaet som en Hindring for Overenskomst. Nogen Villighed fra den hoiere Regjerings Side til at tage Administrationens Reorganisation under en virkelig gennemgaaende Overveielse har aldrig foreligget. Men naar saa er, er det finansielt uforaarligt at bevilge Forbedringer af Lønninger, thi enhver stykkevis Reform af Lønninger, hvad enten det sker under Form af forhøjet Honorar eller af ligefrem forhøjet Lønning er en Præjudicering ikke blot af selve Lønningslovenes Indhold, men det vil ogsaa præjudicere hele den Reform, uden hvilken en Reform af Lønningslovene er en Meningsløshed. Det vilde kun udsætte og forkludre Forholdene med Hensyn til Lønningerne og ikke tilveiebringe noget som helst Nyttigt og Forsvarligt. Dette har Udvalget maattet gjøre sig klart med Hensyn til denne store Række af Lønningsforbedringer, som Regjeringen gennemgaaende har foreslaaet paa denne Finanslov, og det er i Overensstemmelse med denne Betragtning, at vi foreslaa Thinget at negte samtlige disse Forhøielser som finansielt uforaarlige Forhøielser, der ikke vilde gjøre Andet end at præjudicere og hindre andre Reformers paa dette Omraade, som ere nødvendige. Nu vilde man maasse gjøre den Indvendning gjældende, at der jo ingen Grund er for os til at være saa overordentlig sparsommelige, da der er Penge nok i Statskassen og Penge nok i Samfundet. Dette vil jeg bestemt bestride. Der er ikke Penge nok i Samfundet. Vi gaa maasse økonomisk temmelig vanskelige Tider i Møde, og om der er Penge nok i Statskassen, det er der ikke et eneste Mennekte, der veed Noget om, thi for at kunne have nogen Mening om, hvorvidt Statskassen er rig nok, og om man kan behyrde Statskassen mere, maa man blot nogenlunde danne sig et Billede af, hvad de Reformers vilde komme til at koste, og hvor store de Skattemedsættelser

ville blive, som vi nødvendigvis ogsaa af økonomiske Grunde maa komme til. Dette er aldeles umuligt under det Regjeringsystem, hvorunder vi leve. Det er en Gang bleven meget træffende sagt af et Medlem her i Salen, at dersom § 28 stod op fra de Døde og blev levende, vilde der blive en almindelig finansiel. Forstrækkelse over det behyrde Resultat, den vilde medføre. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa, hvorvidt denne Bemærkning holder Stik, men saameget er sikkert, at der foreslaar store Reformers, og det Reformers, der vilde komme til at koste Betydeligt, og der er ikke tilveiebragt den allerførste Enighed om, hvorfra alle disse Penge skulle tages. Der stilles samtidig store Krav ikke blot fra Befolkningens Side, men fra hele Udvillingens Side, om en større Medsættelse af Statter. Hvorledes skulle disse Medsættelser kunne undværes? Hvorledes skal man sikre sig de fornødne Midler, der kræves til Reformers? Om dette veed man aldeles Intet, og det er aldeles umuligt at danne sig noget Begreb derom, naar man lever under et Regjeringsystem, hvor hele Fremtiden ligger fuldstændig som et mørkt, taotist Felt for Gjetninger og devildeste Fantasier. Under saadanne Forhold er det aabenbart en Pligt ikke at behyrde Statskassen mere end hoist nødvendigt og at holde Udgifterne nedde ved et bestemt Lavmaal, som ikke maa overskrides, medmindre der kan paavises bestemte, klare, overbevisende Grunde for, at det er nødvendigt. Det er derfor det Standpunkt, hvorpaa Udvalgets Flertal har stillet sig, at enhver Udgift, om hvilken det ikke bestemte kan paavises, at den er nødvendig til at holde Administrationen i Gang eller af andre Grunde finansielt af Betydning eller forsvarlig, enhver saadan Udgift anse vi det for en finansiel Pligt at modsætte os og at tilraade Thinget at negte, fordi det Modsatte vilde være en uforaarlig Omgang med Statens Midler. Udvalget har imidlertid arbejdet under vanskelige Forhold; jeg er nødt til at berøre det her, men jeg skal gjøre det saa kort som muligt. Det er Alle bekendt, at der synes efter offentlige Udtalelser saavel i familige Regjeringspartiets Blade som fra deres Tilhængeres Side at være truffet en Overenskomst og være fulkommen Enighed om, at man til Foraaret vil have en provisorisk Finanslov eller et